

Renate Spierdijk
Blote voeten
op zwarte aarde

gedichten en songteksten

Renate Spierdijk, Blote voeten op zwarte aarde
uitgeverij Leeuwenhof, Oostburg
november 2025

isbn 9789493155305

© Renate Spierdijk

© illustratie p. 4: Chris Duinmeijer

© illustratie p. 17: Rashley Eavis

© foto omslag: Casper de Weerd

alle rechten voorbehouden

Renate Spierdijk

Blote voeten op zwarte aarde

gedichten en songteksten

Christiaan

Blote voeten op zwarte aarde

Mijn tuin ademt het leven
kijkt niet op of om
danst van vreugd in regen
bloesemt in de zon
Laat de mus en egel
stilletjes begaan
knijpt een oog toe voor de bijen
die met de nectar henen gaan

Mijn tuin verzint geen ruimte
groeit gewoon zoals het gaat
hoeft zijn ogen niet te sluiten
als er weer wat onkruid staat
Laat de zaden waaien
ontkiemen zo het wil
Blaast niet over pluizen
geeft zich over
aan elk ontstane gril

Mijn tuin toont mij gemoedsrust
maakt gebalde vuisten los
leert mij terug te trekken
blote voeten op het mos
Zachter dan de mensen
hier zal geen oordeel staan
en eventjes, heel even
kan ik alles laten gaan

Laat mij met de varens
wiegend in de wind
serene rust uitstralen
over tijm en mint

Mijn vriend

Hij wacht op mij
geduldig als hij is
want ach, hij weet
ik loop hem nooit voorbij
Als ik wil
dan ligt hij klaar
stijf in zijn harnas
en met één gebaar
dan gloeit zijn punt
Hij heeft wel zijn prijs
maar dat heb ik mij gegund

Een stille genieter
dat ben ik zeker
en trek mij steeds vaker terug
in alle rust
toch als de nood hoog is
soms ook even vlug

Het maakt ook niet uit
of het snel moet of niet
begerig in mijn mond
tot aan de laatste trek
gewoon omdat ik zo
van hem geniet

Ik houd mij wel
aan één eigen wet
Op veel plaatsen
wil ik hem tot mij nemen
maar nooit in mijn bed!

Ohw...

Deeg jij, deeg ik
kom we maken er een pizza van
Ik ben de paprika
Jij de salami
Ik de pit
Jij lekker kruidig
vurig, beetje stout
of peper en basilicum
We proberen het gewoon uit
Pizza in de pan
oven of de barbeque
Kom niet zo dralen
We doen het nu!

Het is het deeg
het zachte bed
dat knispert en kraakt
waar elk kruid, elk gewas
in eigen aard ontwaakt
Het vuur dat wakkert
en likt langs het
bruinend matras
Oh, als ik daar toch was...

Ohw...

dan was er straks
niets meer van mij over
want je weet
voor elk goddelijk spijs
wacht er reeds een rover!
Kapers op de kust
tanden bloot
Kwijn langs de mond
Oke, dan maar niet
voetjes braaf op de grond...

Ohw...

Mijn Raaf

Hij vertelde mij
van de fladderaar
die veertjes schudt
en aan een lijntje hangt
Hoe hij zijn liefde zingt
en listig zieltjes vangt

Zijn boom hangt vol met veren
die hij trots zo kan draperen
doorheen de bladeren
en langs de stam
zoveel, dat alle takken lam
de laagte in jongleren

"De fladderaar, de fladderaar
Kijk toch uit, doe niet zo raar"
Hij kraste in mijn oren
daar ik niet wilde horen
Nu hang ik daar zo zonder kleren
Hij pikte waarlijk al mijn veren!

De dood is dood

ik heb hem zo gehaat
zo gevreesd, 'k was als de dood
nu is hij overleden
Oh, ik prijs zijn sterven groot

nimmer zal hij komen
Nee, hij haalt mij nooit meer op
Ik heb niet meer te vrezen
wie mij haat, die heeft nu strop

nooit zal ik vergaan
ik word meer dan een miljoen
het leven zij geprezen
mag alles steeds weer overdoen

De dood, de dood is dood

maar de jaren gaan verhalen in
gebarsten spiegelglas
mijn schoonheid dik in tranen
want het is niet wat het was

grote dikke rimpels
diepe kraters, hangend vel
en het wordt alleen maar erger
grote kommer, zware kwel

geen spuit helpt er meer tegen
want de dood is uit het spel
geen verlossing
uit dit jammerlijk geweld
want

de dood, de dood is dood

Oud zeer

Als dan het laatste water
wegebt door een spleet
van huiverig gras in
zilte bodem
wat is er dan over?

De schop steekt plaggen
in lieve lust tot zwarte vrede
Geen hark heeft gladgestreken
waar stenen zich verschansten
en onverwoestbaar bleken

Diep, diep beneden
zal het daar nog huilen?
Hier is het stil
het regent niet meer
nooit meer
ongewassen blijft alles hangen
als oud zeer

Paniek

De dood is overleden
het stond vanochtend in de krant
hij viel van driehoog naar beneden
het is nu chaos in t land

de regering is in alle staten
er gaat niemand in t graf
waar moeten we de oudjes laten
we komen nooit meer van ze af

de staat zegt onbetaalbaar!
we moeten af van het pensioen
we worden meer dan 1000 jaar
hoe gaan we dit dan doen?

nee, we zullen nooit meer sterven
ondanks honger of gebrek
zal het dan mijn pret bederven
maakt het mij uiteindelijk gek

De Dood is overleden
ik las het gisteren in de krant
hij viel van driehoog naar beneden
het is nu chaos in het land

Morgen als ik klein ben – songtekst

Morgen als ik klein ben
En de dag in nacht verdwijnt
Ik de uren zal vergeten
En het weten vaker zwijgt

Refr.:
Morgen als ik klein ben
Wie is er dan voor mij
Zal er iemand over mij waken
Als ik morgen klein zal zijn

Morgen als ik klein ben
En 't verleden zoek in nu
Ik dan niemand daar kan vinden
En ik roep tot tranen toe

Morgen als ik klein ben
Wie houdt dan mijn handen vast
Is er iemand dan te vinden
Die een beetje op mij past

Morgen, morgen
Als ik morgen klein zal zijn

Bootje van papier – songtekst

Als ik mezelf in een bootje stoppen kon
gewoon een bootje van papier
dan zeilde ik de hele wereld rond
een teiltje vol plezier

een wereld groot genoeg voor mij
een handvol avontuur
en als je wilt
“Kom er maar bij!”
De reis die is niet duur

Refr.

Verlang ik naar een grote golf
stop ik mijn vinger in het sop
en spetter er gewoon op los
totdat het druipt vanaf mijn kop

Refr.

Ben ik dan moe en uitgeraasd
vouw ik het bootje op
en stop het veilig in mijn zak
totdat ik weer eens snak naar...

Ik was het niet van plan... songtekst

Ik was het niet van plan om je te stelen
Ik was het niet van plan maar toch gedaan
Ik was niet meer te houden
en moest je stelen
toen heb ik het gelijk ook maar gedaan

Toen ik je zag daarbinnen
raakte ik gelijk buiten zinnen
Je geur, die aanblik en ik dacht nog
Afblijven, niet van jou

en voor ik het wist heb ik jou weggegrist
heel brutaal zonder schroom
Nee, het was niet gewoon
echt genant zo gezegd
want zij stond erbij en je was niet van mij

Refr.

Eigenlijk had ik weg moeten lopen
maar ik kon het niet
Je was als een magneet, mijn lust veel te groot
Ik wilde jou

Ja ik stond echt voor gek
maar het deed me niet
Ik heb me op je gestort als een poes op de vis
en dat voelde wel raar
want zij stond erbij en ze keek ernaar

Refr.

Aantekeningen

De foto op de omslag is van Casper de Weerd.

De illustratie op bladzijde 4 is van Chris Duinmeijer.

De illustratie op bladzijde 16 is gemaakt door Rashley Eavis.

Mijn grote dank gaat uit naar de drie hierboven genoemde kunstenaars.

Verder aan Pit van Nes, mijn steun en toeverlaat bij het samenstellen van de bundel.

En zeker ook naar Frans Wendel, mijn oud docent Nederlands die ik oneindig dankbaar ben voor zijn manier van lesgeven, waardoor ik mijn passie gevonden heb.

Renate Spierdijk

inhoud

Blote voeten op zwarte aarde	5
Mijn vriend	6
Ohw...	7
Mijn Raaf	8
De dood is dood	9
Oud zeer	10
Paniek	11
Singer-songwriter	12
Schaapje, schaapje heb je witte wol...	13
Satan zelf	14
Ondermaats	15
Tussen heerszucht en blind vertrouwen	16
Bootje van briefpapier	18
Kus van een Geest	19
Vergeet mij niet	20
Flierefluiten	21
Stille nacht	22
Die dans	23
Naseizoen	24
Lorelei bij nacht	25
Jubelteen naar Parijs!	26
Even niet...	28
Control Alt Delete	29
Eens...	30
Altijd...	31
De zomer voorbij	32
Gebet aan de goden	33

Minne-uur	34
Pierewaaien	35
Papaver	36
Geen Pokon	37
Smokkelaar	38
Bijna stilleven in de trein	39
Schuimkraag	40
Tafel voor een	41
Zo sprak de Dood...	42
Zo'n nacht	43
Zoektocht	44
Kaf wordt geen koren	45
Late straten	46
Onzichtbare band	47
Ieder zingt zijn eigen lied	48
Morgen als ik klein ben – songtekst	50
Bootje van papier – songtekst	51
Ik was het niet van plan... songtekst	52
Ik leef en lief – songtekst	54
Nooit went – songtekst	55
Proef het leven –songtekst	56
Toch ben je bij me – songtekst	58
Soms ben ik haar – songtekst	60
Spiegelbeeld – songtekst	62
Voor jou – songtekst	63
In de mist – songtekst	64
Spinnig... – songtekst	66
Aantekeningen	69

